

ראש מחוז פנגדו

במחוז פנגדו שבסָה-צ'וּאן נהגו לספר כי אצלם נמצא הגבול בין עולם בני האדם לעולם השדים. באמצע המחוז היתה באר, וכל שנה היו שורפים שם כסף, משי וגופרית לשדים, בעלות של שלושת אלפים מטבעות זהב, וזורקים לבאר, בטענה כי מדובר ב"תשלום מס לעולם התחתון". אם חסו האנשים על כספם, היו פורצות מגיפות. עם כינון השושלת²² מונה ליו גָאנג לראש המחוז, ומשמע על המנהג אסר לקיימו. הדבר עורר ויכוח צבורי, אך הצו עמד בעינו.

"אם תארגן את העניין מול השדים והרוחות" אמרו האנשים "נוכל לקיים את הצו."

"היכן הם השדים והרוחות?" שאל ראש המחוז

"מושבם בתחתית הבאר" ענו האנשים "אך איש לא מעז לרדת לשם."

"ציויתי את האנשים דבר, ואערוב לכך בחיי. אלך לשם בעצמי."

הוא הורה לאנשים סביבו לתפוס חבל ארוך, לקשור אותו ולשלשל לבאר. האנשים אחזו בו וניסו להניא אותו, אך הוא התעקש. יועצו, לי שן, היה אביר אמיץ, והוא פנה לראש המחוז "אני מעוניין להכיר את דרכי הרוחות, אבקש להצטרף אליך." ראש המחוז לא הסכים, אך ללא הועיל, וגם לי קשר עצמו ושולשל למטה. כחמישה עשר מטרים לתוך הבאר, האדמה השחורה נעשתה שוב בהירה, ובהקה כמו השמיים, וניתן היה לראות חומת עיר וארמון, בדיוק כמו בעולם בני האדם. האנשים שם היו קטנים, ומאחר שלא נראתה קרקע תחת קרני השמש, הם הילכו באויר והשניים אמרו לעצמם "תושבי המקום אינם יודעים כלל כי קיימת אדמה". משראו את ראש המחוז הסתדרו בשורה וחלקו לו כבוד: "אדוני פקיד בעולם החיים, לשם מה בא לכאן?"

והוא ענה "משום שאני מבקש להסיר את המס מעל האנשים בעולם החיים." השדים צקצקו בלשונותיהם

ושיבחוהו, הצדיעו לו ואמרו "יש להעלות את העניין בפני יאמה הרחום"²³.

"והיכן הוא האדון הרחום?" שאל ראש המחוז

"בארמון" ענו

הובילו אותם לשם, והם ראו את האולם הנישא של הארמון, ובו זקן כבן מעל שבעים שנה, כתר ורעמת שיער לראשו, וארשת פניו מכובדת וחמורה. קהל השדים הודיע "הגיע לכאן ראש מחוז", והאדון ירד במדרגות, כיבד את פניהם, הזמין את ליו לשבת בכסא הכבוד ואמר "נפרדות דרכיהם של העולם הרוחות והעולם שממעל. מה מעשיך כאן?" ראש המחוז קם, השתחוה בהכנעה ואמר "פנגדו נקלעה לבצורת מזה מספר שנים, תש כוחם של האנשים! גם ממשלת הקיסר עוד לא שלחה סיוע, וכיצד יעלה בידנו לספק כסף ומשי לעולם הרוחות, ולשלם את המס? ראש המחוז אני, שמתי נפשי בכפי ובאתי לבצע את בקשת העם". האדון הרחום חיך ואמר "יש בעולם נזירים רוקחי כסף ואנשי דת מרושעים"²⁴ אשר עשו את השדים והרוחות מטה לחמם, והם משדלים את האנשים, קובעים צומות ועורכים

במספר מחוזות, ולימד באוניברסיטה הקיסרית.

22 כפי הנראה שושלת צ'ינג.

23 מלך העולם התחתון בבודהיזם, לשם הגיע מן ההינדואיזם.

24 המינוחים במקור מתייחסים לנזירים בודהיסטים ואנשי דת דאואיסטים.

טקסי קורבן, ובעטיים מתרוששים מליונים. אך דרכיו של עולם הרוחות נסתרות ומעבר לבנית האדם, וישימו ללעג הונאות שכאלו. אכן לשם שחרור האנשים מעול ההונאה, לא נדרש היה שתגיע לכאן – שהרי מי היה מעיז להפר את פקודתך? אולם הופעתך כאן היום היא מופת לאנושיות ואומץ". לא סיים את דבריו וקרני אור אדומות נפלו מן השמיים. האדון הרחום קם ואמר "הקיסר קוטל השטנים²⁵ מגיע! עליך להמלט". וליו נסוג אל חדר אחורי. בתוך זמן קצר ירד ארצה אט אט האל גואן²⁶ בגלימתו הירוקה וזקנו הגולש. האדון הרחום נהג בו כדרך המארחים. והם שוחחו על דברים רבים אשר קשה היה להבין.

"יש לך כאן ריח של אדם חי. הייתכן?" אמר האל גואן, והאדון הרחום פירט לפניו את ההתרחשויות. "ובכן," אמר האל גואן "אם כך מדובר בראש מחוז ראוי ביותר, והייתי מעוניין לפגוש אותו." ראש המחוז והיועץ לי יצאו אחוזי רעדה והשתחוו אפיים. גואן הזמין אותם לשבת, ושאל אותם בחביבות על נושאים שונים מעולם החיים, מבלי שנגע בענייני עולם הנסתר.

היועץ לי, שמעולם לא הצטיין בעידון, נחפז ושאל "והיכן הסגולה הנסתרת²⁷?" גואן לא ענה, והחביבות עזבה את פניו, קצוות שיערו וכובעו סמרו, והוא קם והלך. האדון הרחום נחרד ופנה אל לי: "עתה נגזר עליך למות במכת ברק, אפילו אני לא יכול לעזור לך! איך יכולת לשאול כזה דבר? לקרוא לפני אציל את שמו המפורש של אדונו²⁸?" ראש המחוז מיהר להתחנן לרחמים על יועץ, והאדון הרחום השיב "ניתן רק למהר ולהקדים את מותו, ובכך למנוע ממנו לעלות באש בעודו בחיים" הוא הוציא מתוך קופסה חותם ג'ייד שגודלו כאמה, פתח את גלימתו של לי, והטביע את דמות החותם על גבו. ראש המחוז והיועץ לי השתחוו והודו לו מקרב לב, ואז תפסו בחבלים ויצאו מן הבאר. משהגיעו לשער הדרומי של פנגדו, נתקף לי שיתוק פתאומי ומת. זמן לא רב לאחר מכן ניחתה מכת ברק שפוצצה את ארון המתים בו שכב ושרפה את בגדיו כמעט מבלי להשאיר זכר, ורק האיזור על גבו שנשא את החותם לא ניזוק.

25 שם מאוחר לגיבור הלאומי ג'ונאן י' מתקופת שלושת הממלכות, המאה ה-3 לספירה) לאחר שנכנס לפנתיאון האלים של העממי. השם מסמן אותו כמי שנלחם באסונות בקנה מידה גדול ומגן על העם.

26 שם נוסף לדמותו האלוהית של ג'ונאן י'.

27 זהו כינוי הנוגע גם לסגולת השמיים - הסגולה העליונה, תכונה אלוהית בעליל שהיא מקור ההרמוניה בעולם. וגם לסגולה הפנימית שהיא תכונה שלא ראוי להחצין. שאלתו של לי, אם כך, חצופה בכל המובנים - היא גם דורשת להבין את כל התנהלות העולם וגם דורשת חשיפה לא מקובלת.

28 התשובה מספקת גוון נוסף של חוצפה לשאלה, שאינו בהכרח טריויאלי - לא נהוג היה להשתמש באותיות שמו של קיסר בתקופת שלטונו, ונראה שגם לא לקרוא בשמו האישי של אדם רב מעלה כשניצבים מול כפוף לו. ומסתבר שג'ונאן כפוף ישירות לאותו עיקרון נעלה מכל - מקור ההרמוניה בעולם, שעל פי ההערה הקודמת היא במקביל גם סגולתו הפנימית.